

Albert Pla, cantautor i actor

VÍCTOR-M. AMELA

IMA SANCHIS

LLUÍS AMIGUET

Tinc... 65 anys. Vaig néixer a Sabadell i visc en una masia (a la Selva). Sóc un tarambana de bon matí... i escriptor a la tarda. Tinc tres filles de 22, 7 i 5 anys. Política? Voldria que tot anés bé. No tinc creences religioses. No he votat mai, no m'interessa arreglar el món

“D'on ha sortit aquesta dèria de tenir un president?”

XAVIER CERVERA

Com es va fer cantautor? Nedant en una piscina al col·legi de Sabadell.

I com va anar?

Nedar deu quilòmetres al dia cada dia durant anys em va donar molt de temps per pensar.

Quina era la seva vocació?

Ser manetes. Per arreglar el vàter de casa sense lampista. Ja serà en una altra vida.

Quantes cançons ha compost?

Ni idea. Ni sé quants discos tinc editats...

Potser no té vanitat?

No. M'estimo més que les coses bones me les diguin els altres, no dir-les jo.

Què és el millor que li han dit?

Mares elogiant el disc de cançons de bressol.

Quina cançó d'algú altre l'ha atrapat?

Amanecí otra vez, de José Alfredo Jiménez: cada línia és absurda, insostenible, el conjunt és deliciós.

Vostè canta per no matar?

Matar és una fantasia social, jo no deixaria ni Déu viu, però no sóc gens original: jo mataria menys que d'altres.

A la novel·la fabula un atemptat durant un concert...

Tampoc no sóc original, encara que ho vaig es-

criure abans del Bataclan de París: mentre hi hagi armes, sempre les farà servir algú.

Què pensa dels gihadistes?

No tinc el gust.

Fa anys em va dir que la independència d'un país s'aconsegueix només amb bombes. Sí, és estadística matemàtica.

Per això està estancat el procés independentista?

Esclar, falta un mort en alguna càrrega policial, un màrtir, un caigut... Al pas actual s'allargarà cinc anys més.

Mas president o noves eleccions?

Aquesta dèria de tenir un president, d'on surt? Per mi no ho seria, ni ningú! Sense president ens aniria millor, presidents tots.

Quina feina faria Mas, llavors?

Pintar passos zebra... Li donaria qualsevol feina ben allunyada de la caixa forta.

Què vota?

No he votat mai. No tinc interès a arreglar el món. És impossible: si a la meva furgoneta hi anem més de sis..., tot es torça.

Home...

Que sí, que acabem anant on no volia la majoria, és estrany.

No confia gaire en l'ésser humà.

Doncs no. N'hem donat motius.

'Espanya de merda'

Entrevistar Albert Pla sempre és una aventura emocionant, no saps per on et sortirà des del primer minut..., quan m'etziba que ara té 65 anys. D'acord (encara que sé que el calendari li marca 49 anys), el joc és el joc! Recordo una vella cançó seva, *Juerga catalana*, un viatge salvatge i lisèrgic per una Catalunya nocturna, ple de barbaritats, i en llegir el llibre que acaba de publicar, *Espanya de merda (Amsterdam) / España de mierda (Roca Editorial)*, veig que segueix la mateixa pauta, un viatge enfollit, absurd i delirant, però ara per la Pell de Brau, perquè ara li ha donat per escriure més llarg. Albert Pla és un artista pur al marge de tot, de tot, majestàticament.

Per què Espanya de merda?

Em van demanar una portada provocativa. També per això hi vaig posar una estelada espanyola: abans que se li acudeixi a un altre...

L'insultaran.

Continuaré perdent un públic que no tenia.

I per què no Catalunya de merda?

No impacta tant, perquè els catalans ja són de naturalesa escatològica. A més, el llibre és un viatge per Espanya.

Quin lloc d'Espanya li agrada més?

Granada. Aquell cel blau, el clima suau, la muntanya, el mar a prop... Com Girona.

"Tothom enganyant i robant", diu al llibre: així ens veu als espanyols?

Així ho veig, sí: Telefónica, les elèctriques, els bancs... Hi ha un orgull en l'estafa, és l'ensenyà: la picaresca. "Ara vaig i em salto la cua del pa", diem. I si no, et diuen "desgraciat!".

Sí?

Sí, sí, Espanya és el regne del beneït orgullós, amb dos collons!: miri vint-i-cinc tertulians rient-se que algú no ha llegit Kant..., però cap no l'ha llegit!

Això va ser per Albert Rivera..., de qui Monedero ha insinuat que es droga.

Ah, m'importa un rave! Això de la droga és una cosa tan íntima, tan personal. D'això, no en parlo. A cadascú li va bé una cosa diferent. Jo no legalitzaria mai les drogues.

Per què no?

Perquè guanyin més diners les farmacèutiques? No!, que en guanyin uns altres.

Què més li ha cridat l'atenció d'Espanya?

Les rotondes. Potser un dia futur ens traurem el barret davant el seu elevat valor artístic, però encara no estem preparats. I ens despitsem mirant senyals de circulació.

Quina és la rotonda més lletja?

N'hi havia una a Riudarenes, una escultura en forma de moneda d'euro gegant... Tan gegant, que els autocars no podien fer el gir, ha, ha! La van haver de treure, i ara la té un senyor al seu jardí!

Al llibre també critica l'heroica Agustina d'Aragó...

Sense ella haurien guanyat els francesos, i no sé què hauria passat a Espanya, però... segur que no ens hauria anat pitjor!

...i també el gran Leonardo Da Vinci.

Tot el dia inventant tancs i ales per volar, i els feia provar a altres persones, pobrissones: quin plom, quin perill!

Com li ha anat l'any 2015?

Genial, com cada any!

Què espera de l'any 2016?

La veritat és que no l'estic esperant, quan arribi... ja ho veuré.

Què li interessa ara?

La vida quotidiana a la Viena de l'any 1907 al 1914, tothom escoltant òperes, llegint, filosofant, psicoanalitzant-se, tan humanistes, sense sospitar tot el que els venia a sobre... Però demà pot ser que m'interessi una altra cosa.

VÍCTOR-M. AMELA

Zambia © Juan Carlos Tomás

MILES DE PERSONAS NECESITAN AYUDA URGENTE PARA SOBREVIVIR
Con tu ayuda, podemos ofrecerles la asistencia médica que necesitan.

Con 10€ al mes durante un año podemos enviar un equipo quirúrgico completo a un país en guerra o podemos vacunar a 400 niños contra la meningitis.

Hazte socio de MSF
Llama al
902 15 15 07
www.msf.es

